

Felics szerkesztő:
FODOR KÁROLY

Főmunkatárs:
Rothschild Zsigmond.

Előfizetések és hirdetések felvételnek:
Rothschild Zsigmondnál
a nagytözsdeben.

Bajai Friss Újság

Megjelenik minden nap korán reggel
ELOFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben h. évi 200. hordva 1 h. ra 60 fill.
Vidékre postai szétállításal 1 hora 1.20.

A budai rejtélyes dráma. Bitófára ítélt gyermek-gyilkos anya.

A kéjorvosok.

A főkapitány ez évi beszámolójából hiányzik egy értékes fejezet. A rendőrorvosokról, akiket kéjorvosoknak neveznek azok, a kik tudják, hogy minő mennyei kéjjel gyűjtik rakásra a pémés hivatás férfiai az undokság gyönyörű természetét: a buisness-t, a garast.

A rendőrfőkapitány, beszámolója kezdén soha nem mulasztotta még el, hogy rámutasson e biznyczi gincurára, amelyet a protekció juttat a kezvellnek. A rendőrorvosi állás üzleti vállalat. Még pedig elsőrendű üzleti vállalat. Fölér két patikároggal és legalább egy vízi biztonsággal. Kivált nálunk, Budapestben, a hol a kéjnök nyilvánartarása örvendetes szaporulatot mutat. Még 1902-ben 1906 volt a rendőrorvosi vizsgálatra kötelezettek, a jői előkelőségek száma, addig 1903-ban már 1818, vagyis csaknem félezerrel több. Ez a szám megoszlik átlag a kerületek tizenkilenc rendőrorvosa közt. És mert hetenkint kétszer kötelező a vizsgálat, szorozzuk meg a létszámot a hetek kétszeresével: 1818x104: minő tekintélyes vizsgálati anyag kerül ki a dédelgetett rendőrorvosok távára, irigylésre sok-sok kiváló szépsétségű doktornak, akik egy-egy egyesületi tagnak még pedig sokszor iómódu egyesületi tagnak 19 arajzárt mérik az egészséget.

Hiányzik a főkapitány ur jelentéséből az a részlet, amely egyenesen erkölcstelenségnek jelentette máig a rendőrorvosi állás fenntartását a mai ormák között. Hiányzik az a részlet, amely rámutatott arra, hogy a tendőri orvos külön díjazása árt a közegészségügynek, de mód felelt árt a rendőrorvos önértetének, a mely mégis csak szivesebben fogadta, ha utalványát állami pénztárnál váltották meg.

Hiányzik a főkapitány ur ez évi jelentéséből a szózat, hogy a rendőrorvosok díjazása államosításék és ne háritassék rá azokra a szerencsétlenekre, a kik a maguk gyászos keresetét megosztják a rendőrorvosok, a lakás uszorások és tulajdon jól nevelt stricziük közt.

A rendőrorvosoknak: maguknak kellett volna támadniok e régi rend ellen és kellett volna követelniük a közegészségügyi öriszt államosítását.

De csudálatos, az ember mindig többet kér a pénzből és mindig csak a pénzből.

Ég a Gellérthegy!

Ez a kiáltás röpött el ma reggel azoknak az alkáról, akik a Dunaparton sátláva a vén Gellérthegy pesti oldalát füstölögő majd léneol látták.

Tényleg ugy tetszett első pillanatra, hogy ég a Gellérthegy. Fojó füst ölte meg az Esztüéri hid budai hidjöljöl leeresz a Ferencz József-hidig a Duna-partot. Fent pedig a hegytön ölmagas lángok kanyargóztak az ég felé.

Az ott áldogáló 1127-es rendőrorszen felszaladt kanyargó utakon a vész színhegyre. aho' már egy csomó kiránduló sepróvel, botokkal — kinek mi akadt a kezébe — igyekeztek a gyönyörű látványosságot okozó tüzet eloltani.

A Gellérthegy keleti részén gyerekek játszódtak m. reggel s száraz faleveleket és fűvet hordva össze, meggyújtották. A kánikulai forróságban megfűledt szén, azonnal lángkapott s sebesen harapódzott tovább.

Szerencsére a közelben nincsen ház, így a veszély ki volt zárva. Lent a Dunaparton azonban veszélyesnek látszott a helyzet s többen telefonáltak a tűzoltókért, a kik azonban értesülvén a tűz minőségéről, természetesen nem jöttek ki.

A tű így 15—20 négyzetméter területen égett s a fent levő kirándulók hamarosan eloltták.

Az érdekes és a Dunaönpéjy illuminációját minden tekintetben fölmúló átványosságának sok bámuloja és ingyen publikuma volt.

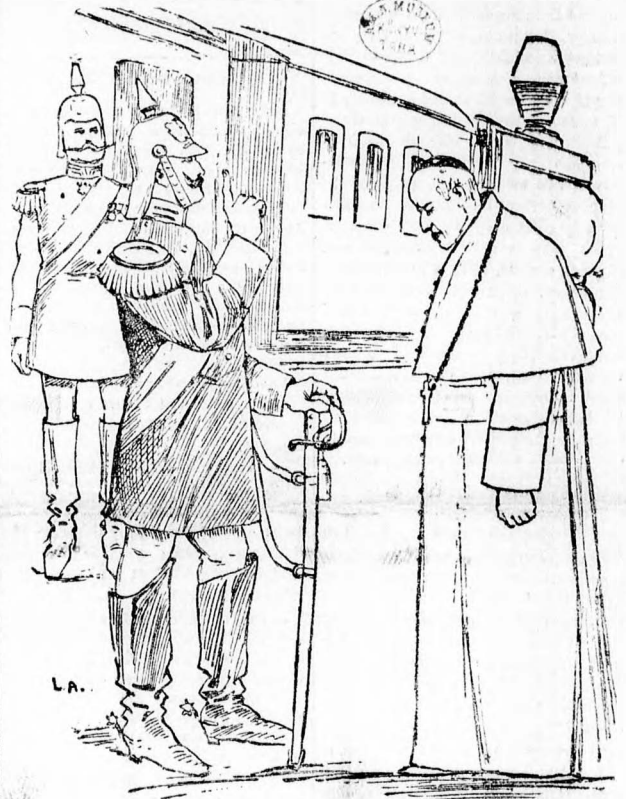
Megdorgált püspök.

Bender, Strassburg püspöke, egyházi átokkal sújtotta az oitani katolikus lemelet, a miért oda protestáns ember, temettek.

Vilmos császár a napokban Strassburgban volt s maga elé hívatta a püspököt a pályaudvarra. Keményen megleckéztette, hogy vigyázzon a türelmes ségre s ne feledje, hogy ő (a császár) szintén protestáns ember. Azután így folytatta:

«Amennyire lehetett, igyekeztem katolikus hiveim kívánságait teljesíteni, gyakran protestáns alatta'óim gáncsai és zupjódása ellenére, mert azt akartam, hogy mind a két keresztény ogyház békeességben éljen, közös erővel dolgozzon a haza javára és bec-ülje egymást. Ovakodék atól püspök ur, hogy engem e törekvésem meg-hiusul sával arról győzővén, hogy a katolikus egyház nem békeességét akar, hanem meghódolást.

Ha arról kellene meggyőződnöm, hogy a két egyház kiök té-ére való törekvésem a katolikus türelmességen szüved hajóldás, akkor meg lehet, hogy más szék kezdene lújni Németországban. On épen

olyan jól tud a, mint én, milyen erő lett utabban a protestáns áramlat. Ne, felejtik-ezzék el erről s azt se felejtse hogy az ön császári is protestáns.

A császár elhallgatott s a püspök, a aki nem tudta szuró tekintetét elviselni, lehorrasztotta a felet s csak ezt mondta: — De hiszen visszavontam az átkot, feleség.

— Ez az ön szerencsése — mondta a császár — különben nem is fogadtam volna. Ne igyekezzék menteni magát, mivel eljárására ugy sircsen semmi mentség, csak azt az egyet igyekezze meg még: ön német püspök, még pedig az anyaországban, ahol a német császár agyuttal tejedelm is önnek. Szolgálja az istent legjobb képessége szerint, de ne felejtse el, hogy a császári s az ország, tot is szolgálja s hogy a császári kéz nemcsak a gyász tud lenni, de erős is, mint a vas. Azt hiszem, megérteltük egymást, püspök ur. Isten áldja meg!

A kivégzett ember levele.

Lapunk legutóbbi számán már említettük a Magyarországból Amerikába vándorolt Schiller Mihály gyászos esetéről, a ki feleségét Jouastownban

meggyilkolta, a miért odakönn halárá ítélték. Az ítéletet június 27-én hajították végre a hódotlan emberen. Az ítélet végrehajtása előtti napon még levelet írt legidő ebb leányának, a 12 éves Margitnak. A meható levél így hangzik:

«Fides leánykám! Ez az utolsó levél, melyet valaha írni fogok. Holnap a villamos széken kivégeznek. Nem félek tőle, Szivem nyugodtan dobog és készen állok elmenni a másvilágra és masamra vállalni minden büntetést, mely várhat rám. Leánykám, ne engedj magad senki által elbörtalanítani vagy szerencsétlenné tévni. Próbáid meg: jól gondolni reám. E-í üszöm neked, hogy én nem voltam esznel, mikor a véres tett-t elkövettem. Boldogra tessz igyekezet, hogy any esküük lesz Fránek és Gusnek. Idcsatolom aryádnak és magamnak az arczképét Orizd meg ezeket jól élted végeig, csakold meg helyettem a fiukat. Es most, isten veled, leánvom, éli boldogul.

Szeretd atvád
Schiller Mihály.
A leány, ki a Szent József r. kath. árvaleányházban, 1167. Woodlang ave, van, barmatos örömlommal ovasa e levelet s aztán gondosan eltette Schiller két fia, a négy éves Fred és a 7 éves Gusse - káth. Szent Vincze-leányházban vannak a helyező 142. Monroe Str. A fiu nek per-zso sejteltük, sines apuk szomorú végezől.

A háború.

Orosz jelentés orosz győzelemről.

Pétervár, jul. 12.

A Brsevia Vjedomoszi tudósítója jelentő Dacsiasóból: A japánok 8-ikán üzérég nélkül nagy tömegekben közeledtek Raidiahoz. Utógnak, mely egy magas, a várost uráló dombot szállott meg, az ellenség ellen hevesen, jól előllega kezdett tüzelni és a tüzelést két óráig folytatta. A japánok az egész vonalon visszavonultak. Egyidővel nyugati irányban hat ellenséges lovaszázad visszavonulást vettük észre. Estefelé Szanzonov tábornok megszállta Haidiaot. A japánok, kik 8-án nagy veszéggel vonultak vissza Haidiaotól, következő nap megújították a támadást. Reggel 4 órakor 35 század gyalogság és 15 század lovaszág a kompon át vonult a Haidia folyón. Az ellenség megküzdött jobb szárnyunknak Haidia állománnyal való megkerítését, de közökügnik jól célzott tüze fogadta. Az ellenséges lovaszág megérte folytatja jobb szárnyunk jobb megkerítését. Szanzonov tábornok csapata, mely nagy kárt tett az ellenségben, visszavonult állásából némi veszéggel és új állást foglalt a Haidiaot körülvevő heg alatt. Tüzérségünk újra löni kezdett az ellenségre, a mely visszavonult egy magaslat mögé. Mikor azonban lövegeink fejük felett robbantak szét, a japánok g hegyek mögé vonultak és tüzérségük árszállást kezdett. Csak estefelé volt vége az ostromnak.

A szárazföldi harcok.

Miuozvang, jul. 12.

Egy nagy csapat orosz sebesült Szakansából Liaojang felé utközben el átvonult. Orosz lovaszág Szakansai környékén megsemmisítette a japánokat és kénytelen volt Szanking felé visszavonulni, mert négy japán hadihajó ágyúzása felűzte a japánokat és a sürű ágyúzásnak az orosz lovaszág nem volt képes ellenállni.

Oku seregét 18 szállítóhajó látja e, elősegíti az Ilonaszagelekről. A japánok a part mentén készülnek előrenyomulni. Az időjárás kedvező. Az előseg és tar karmányezés mind a két oldalon nagy nehézségekkel jár.

Tohio, jul. 12.

Az orosz flotta szombaton (örént kihajózáskán Port-Artur körül olyan rendelkezése volt, a melyet a japán hadihajók idejekerén meg tudtak. A japán hadihajók ezental meg fogja akadályozni az orosz hajók kijövetét. A Port-Artur ellen folyamatosan levő szárazföldi hadműveleteket az orosz flotta nem hátrálya. A japán előereszapatok Kincichiu jutottak.

London, jul. 12.

Az orosz gyalogság, lovaszág és tüzérség észak felé vonult vissza, csak ki ellenállást fejtve ki. A bennszülöttek jelentése szerint az oroszoknak 2000 emberük van Kaicou közelében, 200 pedig a dombokon, Szejtai körül. Dacsianban is vannak erős orosz csapatok. Még mindig érkeznek újabb megerősítések. Julius 8-ikán az oroszok állást foglaltak Haisantai és Kaicou között, valamint egy Szejtaiól északra levő magaslaton. Julius 9-én a japánok röviddel reggel 5 óra után kezdtek az ellenséget lövöldözni Kaicou körül, megverték az oroszokat és reggel 8 órakor megszállták a Tapintun-Taikiatun közötti lövő magas állást. Bár az el-

lenség állását Kaicounál elvesztette, még egyszer ellentállott. Ide dél felé a japánok elszorították helyéből, megjutamították és megszállták a Szejtai mellett levő magaslatokat. Az orosz tüzérség Kokiódó Jovsing túzéi az ellenséget lövöldöz csapatokra. Déliután 3 órakor azonban elhaggtatták ütégeiket. Koizuma vezérőrnagy az itközökben megsejtült csomóba.

Kaicou megszállása.

Tioncsin, jul. 12.

A japánok ellendállás nélkül megszállták újabb csapatokkal Kaicout és most a főesereg gyorsított menetben vonul Dacsiao ellen.

ORSZÁGVÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Hock János: Apponyi felirati javaslatát, azaz a módosítással fogadja el, hogy ha a ház nem fogadná el a felirati javaslatot, egy nemcsak a jelenlévő szavazatot, hanem a rendeset sem szavazza meg. (Zajos helyeslés a baloldalon.) Amikor oly fontos kérdés van napirenden, mint a civilizáció, amely a nemzeti önállósággal kellenő, hogy jellemezze, egy miniszter sincs a helyen, a többség pedig (tündökli) javollásával (Zajos helyeslés a baloldalon.) De az ellenség sem tud soha meggyezni, annak a legnagyobb akadályai a felekezeti kérdések.

Rakovszky István: És a leszerelés! Országis lármá tört ki erre a Kossuthpárton. Öklök emelkedtek, dühös szó hangzott:

— Ti vagytok azok a híresek! — kiáltott a néppárt felé Bakonyi Samu. — Majd meglátjuk, hogyan harcoltok most! — sivitette Andrey Gyula. — Az elnök sokáig csepengett, a míg valahogy csend állott be. Hock folytathatta a beszédét:

— Ine, tessék idezni. A jobboldalon micsoda olimpiai gyönyörűség ez a viselkedés. Egy peronyi pártállékonyság és vége az együttműködésnek. A nagy közönsébe gyaru téskelte be magát, amely szerint itt minden kapható.

Andrey Gyula: Tessék ugy éni, hogy ne támadjon ilyen gyaru.

Hok János: Igaz van képviselőtársam. Nem a villám őt it, hanem a szubakovszky gunyosan nevet.) Ha mi ezt a gyarut ki nem bírjuk a házból, vége van itt minden ellenzéki küzdelemnek. Tiszteke nyomában látjuk, hogy pusztul a nemzeti gondolat. Er a nemzet lassanként érlelődik a szolgaságra. Látjuk ezt és nemes orvok, hogy megakadályozzuk Istene, mi lesz ennek a vége? Hova jutunk, ha évszázados küzdelemben szerzett jogainkat itt eltötya-vetjük? Lehet, hogy valakinek a szívéből politikai nevelése és érzelmi folyón kivész a nemzeti érdekek tisztelete. Azonban ilyen ember kezése az ország kormányának gyepölőit adni: meg bocsáthatlan könnyelműség. (Ings az el lenekben.) Tiszában meglehet a jó szándék, de benne nemzeti feladatok teljesítése iránt hiányzik az érzék. Egy vezető gondolat viszi: a dimaszia érdeke. Pedig a nemzeti természetese életjoga nagyobb, mint bármilyen egyéni. Tisz feltevése milliók egyéti, szóló: a legelső magyar ember a király. (Ugy van! a baloldalon.) Valahány szor nemzeti jogok és érdekek királyi prerogatívákkal összeütközésbe jöttek, mindig eltiporni akarták azt a nemzetet. Egy nemzet jogait csak az tudja sikerre vinni, aki a nemzet erejét hirdeti. A történelem szerint még az olyan népek is, amelyek nemzeti egységben nevelkedtek csak karddal, erővel tudták a jogukat érvényesíteni. A magyar nép királyi hátságsága pártalan volt mindig.

Hentler Lajos: Tömbre is ment mellet!

Házszabály-vita.

Lengyel Zoltán: Kossuthadja, hogy az elnök minden rossz miniszteri beszéd után szünetet ad.

Rákosi Viktor: Meg a Csah beszéde után is! (Derültség.)

Tisza István: Már egyszer volt ma szünet és így nem kell újabb szünet adni. Különben is Lengyel Zoltán az időt magaszerelem tudja jecseréni. (Zaj a baloldalon.)

Rákosi Viktor: Inkább az időt, mint a pénzt!

Lengyel Zoltán: Személyes kérdésben kijelenti, hogy a miniszterelnök egy három perces törvényjavaslatnál több hárt okoz az országban, mint ő.

Nessi Pál: Erőszakoskodásra orszákkal felelünk! (Zaj.)

Elnök: Nessi Pált rendreutasítja (Folytonos zaj.)

Lengyel ismételt felszólalása után

Polonyi Géza szóal fel a bizonyvitjára, hogy a magyar parlament minden jobb szónok beszéde után szünetet ad.

Ugron Gábor szerint az elnöknek a házat kellett volna megkérdeznie.

Elnök kijelenti, hogy helyesen vett el árn.

Babó Mihály temperamentumos Leszéd, ben bizonyítja, hogy a magyar udvartartás kötelezettsége törvényekben meg van. Nem fogadja el a javaslatot.

Ezzel az tés 3 órakor véget éri.

Zsaroló nagyherceg.

Egy lengyel újság, a Gazeta Narodova írja a következő épületes történetet pó térvári tudósítójának közlése alapján:

Sergius nagyherceg magához rendelt Mozorow gyarost és nagyiparost, a k többszörös milliómos és felszólította, hogy adjon a háború céljaira néhány millió rubelt s hasson oda, hogy gyáros és nagyiparos társai is adakozzanak a háború költségeire. Mozorow azt felelte, hogy 6 már eleget adott, többet nem jehet, mert alkalmazzaitainak árva- és özvegynyújtálapajából nem vonhat el semmit.

Erre a nagyherceg faképnél hagyta Mozorowot, a palota eselődése pedig kibőbta.

Mindjárt azután egy rendőrtiszt jelent meg Mozorow gyarában és tudatta vele, hogy száműzve van Szahériába; azt a kegyet megadták neki, hogy maga válassza meg a szibériai deportáció helyét. A gyáros egy heti haladékok kéri ügyeinek rendezésére, de ezt megtagadták. Mozorow bezáratta valamennyi gyárát és munkásait elbocsátotta. Mikor a munkások megtudták az elbocsátás okát, elhatározták, hogy a saját testükkel fogják megvédelmezni Mozorowot. Ezt tudára adták Sergius nagyhercegnek, nek s erre az a váratlan dolog történt, hogy megjelent Mozorownál egy rendőrtisztviselő és értésére adta, hogy fatális tévedés történt, ellenben megbüntetik őt két napi háziolagsággal, mert tisztelatlenu viselkedett az uralkodóhoz egyik tagjával szemben.

BUDAPESTI HIREK.

— (Fertőző betegségek.) A tisztis (órosvi hivatal jelentése szerint az elmúlt héten a következők fertőző betegségek fordultak elő a széke főváros területén: tifusz 1, hátrányhimlő 12, vörheny 75, kanyaró 102, difteritiz 48, stülögnyádás 3, egyplonai szembetegség 6, vörhas 1, hókhurut 11, orbáncz 24. Halálozás: vörheny 2, difteritiz 2, hókhurut 1, orbáncz 1, gyermekgyi 14 1.

— (A földalatti villamos vasut megvisszafelése.) A Ferencz József földalatti villamos vasutnak a közbizottság szempontjához való megvizsgálása, amely holnapra — szombatra — volt kitéve,

közbe őt akadályok miatt július 18-án — hétfőn délelő 10 órákor fog megtörténni: A bizottság, amely a vizsálatot teljesíti, a Kézponti városbáza landesstermében jön össze.

— Lovagias ügy a Házban. Justh Gyula és Olay Lajos tegnapi észeszed, alkonzásnak folytatása volt ma a Házban. Justh Gyula, Komjáthy Béla és Rátkay László országgyűlési képviselők után megágyaraltó kért Olay Lajostól, Olay Lajos a maga részéről Luby Géza és Sebess Dénes országgyűlési képviselőket bista meg, az ügy elintézésére. Az ügy bekés elintézési nyart.

— A Wampeticek-féle kádaferhez Feck József még mindig betartja kérésük a Réceyvá tanár kinkikán. Betegsége annyira javult, hogy a hét végén elhagyhatja a kórházat. A párba, amelyet Schmidt Gusztáv földnaggyal fog megvinni, a jövő hét elején lesz. Ugy tudjuk, hogy a segédnek megállapodása háromszoros golyóváltás. Eredménytelen ség esetén kardpárba a harcoképtelenség.

Kaládra itélt gyermekgyilkos anyja.

Tegnap tárgyalta a bécsi bíróság Rizek Krisztina 28 éves eselődéjének büntését, akit azért vádoltak, hogy 3 éves gyermekét a Dunába dobta. A gyermekét másnap megtalálták és a gyaru rövid kutatás után Rizekre irányt, aki kis gyermekét a gyilkosság előtt napon vitte el a poliklinikáról. Rizek etelelo tagadta a tettet, de később ellenmondásokba keveredett és bevallotta, hogy ártatlan kis gyermekét ő ölte meg. A részletes tárgyalásról tudósításunk a következők:

A tárgyalás elején a vádiratot olvassák el, amely szerint március 28-án a Zsófia-híd közelében egy meztelen uszó holttestet találtak, amelynek aisdőszárára még gipszmaradvány maradt. A kórházban való kutatás után kint, hogy a holttest a 3 éves Rizek Pálé, akit az édes anyja lölte való napon vité el a kórházból.

Az első kihallgatásán során az anya azt vallotta, hogy a kis fiu törvénytelen gyermeké. Az apjának Löffler Ignác az neve és ennek szüleinél volt szolgálatban.

Március 27-én a gyermeket ovitte a kórházból és egy asszonyhoz adta tartására és azóta nem tudja, mi történt a kis fiával. De mivel sem az asszony lakását, sem közelbéli adatakat nem bír a vádított adni, vallomásának semmi hitel sem adt tal.

Későbbi kihallgatásánál már azt vallotta a gyermekgyilkos anyja, hogy nem fogadták el tartására a kis fiu becsesége miatt. Azt tanácsolták neki, hogy dobja a vízbe a kis gyermeket. Ezt az asszony meg is eselődete, vízbe dobta a gyermeket, ő maga pedig a parton állva szemlélte a kis fiu vergődését. Az asszony e vallomásokor gyöngyözött a hallgatók és a bírák arca.

A tárgyalást dr. Granichstáden vezeti, a vádat dr. Altmann képviseli, a védői tisztet dr. Rechen Emil ügyvéd látja el.

A kihallgatásról.

A vádolt nő, közepes termelt, rozon szemeves arcu egyszerű asszony, a kinek szeméből alig lehetne kioltvasni, hogy ily tottre képes. A 29 éves eselődéjén, sirva ismeri be szörnyű tettetét. Gödöngben szolgált Löffler lókupezésnél, a kinek fiával viszonyt folytatott. Ebből a viszonyból született a kis fiu. Mikor szülessi földalmakat érzett, Löffler őt az istállóba küldte, hogy ott szálje meg gyermekét.

Az elnök: Az ujszülöttet ön a szalma közé dugta?

Vádlott: Ez nem igaz. A gyermeket a szalmára tettem.

Az elnök: Megmondta Löfflernek, hogy gyermeke született?

Vádlott: Nem.

A kihallgatás további folyamán előadja a vádlott, hogy a gyermek angol kóros volt és ezért a kórházba adta.

Az elnök: Meglátogatta a gyermeket a kórházban?

Vádlott: Igen, minden vasárnap. Az elnök: Segélyérték őnt? Vádlott: Nem.

A gyermeket nem akarta a gyermek gyilkos anyja újra gondjába venni, mert még egy gyermeke született.

Az elnök: Ki volt a második gyermek anyja?

Vádlott: Nem tudom. Hamis címet mondott be.

A dámon.

Ezután részletesen meséli el a vádlott a dái asszony szereplését, aki nem akarta gyermekét gondjába venni és azt tanácsolta, hogy élje meg gyermekét, mert egész életén át ugys nyomorok lesz.

A vízbedobás.

Március 27-én vitte el a kis gyermeket a poliklinikáról és az asszonnyal együtt a Dunaparton sétált. Az asszony ismételten rábeszélte, hogy dobja vízbe gyermekét. Ő nem tudott ennek ellenlíni és vízbe tette a gyermeket.

Az elnök: Kibábil a gyermek?

Vádlott: Nem, nyugodt volt.

Az elnök: A vizsgálónál azt mondta, hogy a gyermek kibábil.

Vádlott (egy ideig hallgat): Nem akarom megölni gyermekemet.

Az elnök: Kért az asszony pénzt a tanácsért.

Vádlott: Igen, 4 forintot.

A tanuk.

A tanuk mind jóvalól, derék leányok mondják a vádlottól.

Dr Friedleng, a poliklinika orvosa kijelenti, hogy nem kényszerítette a vádlottól erre, hogy beteg gyermekét a kórházból elvigye.

Ezután egy csomó tanuvallomást felolvassnak.

Az esküdtékhez ezután 4 kérdést intéztek.

Halál kötél által.

Az esküdték marasztaló verdiktje alapján a bíróság a vádlottól kötél által halálra ítélte.

A védő semmisségi panaszt jelelt be.

TORVENYSZEK.

A megölt hszonbérő. Rebek Jó, zsef hszonbérő fiatal feleségével született Kovács Rozálával alig pár éve együtt és békességben élt vele a kecskeméti tanján. Az asszony azonban nem lehetett megelegedve kisé vénecke férjével, mert már házasságuk harmadik havában szeretét tartott. Az asszony azóta folyton bujtozta a szerelét Sziujártó Gábor tanyságzadt, hogy tegye el láb alól őre: férjét.

Ezrelv december 13-án hajította vögre Sziujártó az asszonytól kapott megbízást. Este midőn Rebek József már lefeküdt és a aludt, felesége nagy óvatossal kinyitotta az utozára nyúló ablakot s Sziujártó azon lótt be a nyuszeréttel lőött puskával a alvó emberre. A jól célozolt lövés talált a Rebek halva maradt az ágyban. Az asszony szimulálta a kétsébebesét, de Sziujártó a vizsgálat folyamán mindent bevallott.

A kecskeméti esküdtőbíróság mindkét vádlottat életfogytig tartó fegyházra ítélte, Sziujártó Gábor, mint tettest s özv. Rebek Józsefét mint felbujtót.

A vádlottak és védők által benyújtott semmisségi panaszokat ma tárgyalta a kir Kuria Sebestyén Mihály elnökele alatt.

A Kuria dr. Katona Béla koronaüggyész helyettes indítványára elutasította a semmisségi panaszokat s ezzel az esküdtőbíróság ítéletéhez hozzájárult.

Letartóztatott

budapesti gyáros.

Kiessling János ismert fővárosi csillárgyáros, a ki az elmúlt heten több mint kétszáz ezer korona öszegzet csalt ki hisztelen emberekől, ma délelben Décsben letartóztaták. A letartóztatott gyárost a bécsi Landesgerichte adták át. Kiessling János valamikor nagyon jómódu ember volt. Tíz esztendővel ezelőtt virágzó csillárgyára működött Bécs mellett. Költészes kedvelései s a lözsedjétek azonban lőnkreteltek s aztán néhányzer koronával a magyar fővárosba jött, hogy itt próbáljon szerencsét. Szerencsése s egyben bűnös manipulációinak alapja az volt, hogy él itt Budapeslen egy másik Kiessling nevű csillárgyáros. Ennek czégnél több helyen van telepe, amit Kiessling János furfangosan kiaknázott. Itt esztendővel ezelőtt, amikor a fővárosban letelepedett, lőnkretes a másik Kiessling konkurenciát. Ajánlatot tett nekik, hogy szerződössék őt felvezetelnek. A czég ma az ő neve alatt fog prosperálni, ő le az strolchnom. Egnásután lőb czéggel megegyezett ilyenformán és sikerült is a vevőket meggyesztenie. De hármly jelentőkeny jövedelmekhez utolt a tisztességtelen üzletek révén, nem boldogult. Sokat mulatott, kártyázott és vesztett a túrfon, majd a börzén. Azután becsapta a czégetek, amelyek őt alkalmazták, mindeniket zsarolta, amíg végre mindenhonnan kitétek a szürét. Így jutott a zülles lejtőjére. A többi közt a Stern és Merkel czéggől, Goldstein Sámueltól és Krausz Lipóttól csalt ki ezeket. Két fővárosi mérnököt, a kiket gyáralapításra vett rá, egészen lőnkretelt. Halvanezer forintot vesztettek. Leütőbb már kisebb gaszágokat követelt el: Horczeg Soma szegedi kereskedőt 904 koronával károsította meg. Mikor vögrehatást tőztek ki ellene, 5495 koronára becsült ingóságait titokban eladta és megszökött. Kiessling János n's ember volt és legutóbb a Róza-utca 25 számú házában volt a műhelye.

Testvérgyilkosság vadjá alatt.

A Kereszt-utcai dráma áldozatát, Hilbert Gusztávot ma reggel boncolták a törvényszéki bonczlani intézetben. A bonczlások jelen voltak: Ajtay Sándor dr. és Minich Gusztáv dr. törvényszéki orvosok, Gyulai tanárság dr. Halós Gyözö dr. vizsgálóbíró, Schwarz Artur dr. egyetemi magántanár, mint ellenőrző szakértő orvos és Fried Vilmos dr. a gyilkossággal terhelt Hilbert Részó védője. A bonczlást Minich dr. végezte. Konstatálták, hogy a golyó a jobb halántékban hatolt be részóatosan, a koponyacsont irányában. A lövés sebei meg voltak pórkölve, jelölt annak, hogy a lövés lővétel lőből történt. Jelenlős eredménye a bonczlások, hogy a jobb kéz mutatóujjának végén egy kis füstös kormos felület találtak a börzén. A bonczlástól nyomban jegyzőkönyvet vettek fel.

A bonczlások eredményei különben a védelem szempontjából Fried Vilmos dr annyira kedvezőnek tartja, hogy még a délelőtti folyamán kérte védenének, a testvérgyilkosság gyanuja alatt vizsgálati fogságban levő Hilbert Részó szabadlábra helyezését.

HIREK MINDENFELŐL.

Gróf Milevsky afférelj Rovignól táviratozta, hogy gróf Milevsky, Korvin, a ki nemrég Bécsben az északi vasút állomájan revolverrel megsebesítette Barber Brunót, két hölgy társaságában odaérkezett. A grófnak Umagoban öszetűzöste volt egy ismeretlen férfival, a ki a grófot fején megsebesítette. Gróf Milevsky bekötött fejével érkezett Rovignoba. Beszélk, hogy a támadó Barbernek egy rokona volt.

Rákóczi hamvai és a szerbek. Bezdoból írják: Szerbiában kezdik lődni, hogy a szomszéd Magyarország barátát külső segítség van. A szerb kormány nemrég Gersics Gergelyt, az államtanászt alelnökét küldte Budapestre, aki érintkezésbe lépett a magyar kormány tagjaival s számos kiváló magyar politikus is lőereselt. Gersics meggyözödt arról, hogy magyarok öszinte szimpátiával viseltek a szerbek irányában s mindenütt örömmel hallotta, hogy a két szomszédállam népe lőeönös barátságban áll, hogy éjjen egymással, Gersics, aki hat hétig tartózkodott a magyar fővárosban, ilyen értelemben referált a szerb kormányának. Hasonló tapasztalatokat szerzett nemrég a Budapestre lőranduló szerb keres edős és a múlt héten, Belgrád polgármestere vezetés alatt itt járt küldöttég tagjai, akik hazatérve, mindnyájan öszintén bevallották, hogy a magyarok igaz barátai szerbeknek s mindent ellővetnek, hogy e barátságot főtartsák és tovább épöljék. A szerb kormány, hogy az előző évi zedek sok félreértését és bizalmatlanságot eloszlassa és hogy meggyőzze a magyarokat, hogy Szerbia és népe valóban öszintén ragaszkodik a magyarokhoz, elhatározta, hogy lő. Rákóczi Ferenc hamvait nek hazaszállításakor, Szerbián keresztül mindvégig megadja a nagy magyar sa badyághóst megillető tisztességet. Főiroban a bolgár és szerb határállomáson, küldöttég fogadja a drága hmvnkat számló vonatot és kisérni fogja egész Belgrádig. A vasútak mentén levő városok határáján mindenütt küldöttéggel fognak az állomásokon megjelenni. — Leveleink e sorainak benső becsét nem számlátja le az, hogy Rákóczi hamvait hazaszállításának utja úgy van megálapítva, hogy nem száraz odón hozták, hanem a tengeren és a Dunán.

Főlőbbantott vasut. Bekérkezett megbízhatól jelentés szerint dunnittal pusztítottak el a Dedeagacs mellett levő vasúti hidat a 395-ös kilométerjelzőnél. Nem tudni, hányan sebesültek meg és haláltak el az utasok közül, kik a vasúti vonaton mentek át a hidon.

Az áruló százados ügye. A Stefáni-ügyrőknység a következő jegyzéket közli: Az osztrák-magyar nagykövetség felkérésére és az olasz sajtó a tábornok a vízbe esett. A katona gazdája után ugrott, de ő is elmerült s a vízbe fullt. Ma reggel kifogták a két holttestet. A tábornok, mint az orvosok megálapították, szélhűdést kapott, a mikor a vízbe esett.

4 és 16 kilo finom Cuba kávé. 13 korona 31 fillér bérmentve, Bénoova. Pörkölt és nyers kávé 1 frítól felebb. Pörkölt 3 korona ellenében minden vevő műveléses kivétel, elnevezésű nyelvek kap ingyen. Kérjen árjegyzéket Continental kvámpontot társaság Budapest, Lipót-utca 13. szám.

Jakab István mérnök malomépítészete. A vid ki mo naraknak lőbből en adányus Jakob István mérnök (Wegmann rendszerű) malomépítészete, Budapest l. ker. Horvát-utca 28. Árjegyzékek, levelek és kölcsönvétel véget fenti címhez kell fordulni.

A gyilkos.

Bűntügyi regény. — (58) — Mit mondtak felőlem kegyednek, Genováva? Mivel vádoltak?

—Semmit sem mondtak nekem, senki sem vádolta őnt, csak én. Az én távolított már eleget mondott. . . Krisztián őn velem szemben elmulasztotta kötelességeit! —teljesen! És mikor, milyen pillanatban?

— Igaza van és én olyan bűnös vagyok amilyen csak lehetek! — szöklította lélekegyesét hűvvel, annyira fájdalmas volt neki halni a hájos ajkáról a vádat. — Kegyed tulajdosan türelmes, amikor meghallgatnom érdemlem meg.

Genováva megzavartól a teljes vallomást hallatára, amelyel hibájáról számtal adott Nyugtámanul tekintett rá:

— Hát nem is meniegeti magát? Teljesen magára vállalja a felelősséget az előzővelit hibáért?

Krisztián elsápadt és szeméi megtelek lőnyeztek:

— Mire valb lenne még másokat is hibáztatni? Ment talán engem ez a körülmény? Szerencsétlenül vagyok. Genováva! megbánlot am kegyedet, hazudtam. Hagyjon el, nem érdemlem meg, hogy a megmentésemet megkísérlelj. Minden ígéretem ellenére, visszaestem a hübbe. És miután kegyednek nem sikerült a meggyőztöm, ugyan ki mörne most ehhez hozzálőgni?

Letértelt a meynasszonya elő a fejét a fauteuil karjára hajította és sirt keservesen Genováva't igen megindította ez a fájdalom! némán nézett maga elé, a sors elé, amelyel, amit lelké megkísérlelte. Jól tudta, hogy életével játszik ebben a pillanatban; és jó tudta azt is, hogy a kezében phen ennek a szerbe esetlen hunak az élete, amely nem egyb, mint a küllős befolyások játékszeré, a mely kívül szolgáltatva a gonoszok szeszősenek. De a melyet egy szeretettel és okossággal fölterezel akarát a helyos mederbe jörellet. Melyéges számlalmat érzelt irányában, mint egy beteg lőkek iránt, a mely megnyilvánulásait nem feleltis. Széleden kezdett hozzá beszélni;

Tudom, hogy elcsábították; tanuja voltam határozatlanságának, a mikor a meghívás elfogadásáról volt szó. Talán én lőlelős vagyok a történetekért, mert híven bíztattam, hogy fogadjon el a meghívást. Lásuk csak! . . . Csupa rélábiól fölirgatták őnt és beránították! Meggyőzőlőtlan ostoba barátok rettenes játéka volt ez.

Krisztián nem fogadta el ezt a védekezést. Bűnösnek értele magát és nem akarta mársra tolni a felelősséget.

Csak gondolnom kellett volna a fejéreteimre — dadogta — és nem lelt volna szabad inonem. Nem kényszerítettek, szabad voltam; nyomorult gyáva vagyok. Ha iszom a vérekből, állat vagyok! Menjen az utamból, Genováva, meuejn! Sokkal jobban szeretem, semhogy magammat rántsam a szerencsétlenségbe, ézen és szenvedés fogok kegyednek okozni, érem . . . Nem fog megszelidíthetni engem; el vagyok veszte . . . Hagyjon el!

A legvágyesebben kiszámított komédiája sem érelhetet volna el olyan hatást, mint ezeknek az öszinte, fájdalmas szavakkal. Főljámban ennek a nemesen ér leányuk a főválatul úgy elhagyását annyit jelentet, mint azt szökléggé avatni. Nagyölök szívi meg volt hitva, amikor azt tanácsolta neki, hogy hagyja megára fizikai és morális ügymorusságát. Megfogta vőlegénye fejét é, ayongóden kényszerítette, hogy emojje fős a lejt.

Nezzen rám Krisztián! A szemébe akarok nézni. Olyan zavaros, hogy nem tudok benne olvasni? On nem lehet érezni lázúkat magaviseletének méltatlanságát. De őn csak panasz odák és jagsal! Lelke fenekén nincs meg a kívánság, hogy helyőztesa az, amit? Vagy talán nem tejezte be gondolat és csak a szabadságot akarja visszanyerni visszanyerni, a mikor nekem kínálja a enyémet? . . .

A vigasztalhatatlanság parokszizmus mökölört a fiatal emberből:

— Oh vissza a kegyed szabadságát ez a kötelességet parancsojja nekem a tisztség! De visszavenni az enyémet? . . . (Folyt. köv.)

